

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. februar 2021 — Rottendorf Pharma GmbH mod Hauptzollamt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-92/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – EF-toldkodeks – forordning (EØF) nr. 2913/92 – artikel 239, stk. 1, andet led – godtgørelse af lovligt opkrævede toldafgifter – særlig situation – meddelelse af en tilladelse til overgang til fri omsætning – tilladelsens ugyldighed og meddelelse af en bevilling til aktiv forædling med tilbagevirkende kraft – genudførsel af varerne fra Den Europæiske Unions område – undladelse af at frembyde varerne for toldvæsenet)

(2021/C 110/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rottendorf Pharma GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld

Konklusion

Artikel 239, stk. 1, andet led, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende for det første kun kan kræve tilbagebetaling af de toldafgifter, som den pågældende har erlagt, såfremt vedkommende befinder sig i en særlig situation, og såfremt denne ikke har gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed eller urigtigheder, og at den omstændighed, at de omhandlede varer er blevet genudført til et tredjeland uden at blive optaget i Den Europæiske Unions økonomiske kredsløb, for det andet ikke er tilstrækkelig til at godtgøre, at denne erhvervsdrivende befandt sig i en sådan særlig situation. Den samme konklusion finder anvendelse, når den adfærd, der gav anledning til, at de omhandlede toldafgifter blev pålagt, skyldtes en fejl vedrørende oplysningerne i den pågældende erhvervsdrivendes databehandlingssystem, for så vidt som denne fejl kunne have været undgået, såfremt denne erhvervsdrivende havde taget hensyn til betingelserne i den tilladelse, som denne var blevet meddelt.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Appel iværksat den 1. december 2020 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 23. september 2020 i forenede sager T-515/13 RENV og T-719/13 RENV, Kongeriget Spanien m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-649/20 P)

(2021/C 110/13)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta og S. Jiménez García, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 23. september 2020, Kongeriget Spanien m.fl. mod Kommissionen, forenede sager T-515/13 RENV og T-719/13 RENV, EU:T:2020:434, ophæves.

- Kommissionens afgørelse 2014/200/EU af 17. juli 2013 om Spaniens støtteordning SA.21233 c/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) — Skatteordning for finansielle leasingaftaler, også kendt som den spanske leasingbeskatningsordning ⁽¹⁾, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten har tilsidesat chartrets artikel 47, sammenholdt med artikel 256 TEUF, idet den ikke anførte en begrundelse hvad angår analysen af selektivitet i medfør af artikel 107, stk. 1, TEUF og principperne om tilbagesøgning.
2. Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 107, stk. 1, TEUF hvad angår foranstaltningens selektivitet.
3. Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet som led i kontrollen med statsstøtte i medfør af artikel 108 TEUF for så vidt angår dens analysemetode, og idet begge principper blev gjort indholdsløse.
4. Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af de gældende principper for tilbagesøgning.

⁽¹⁾ EUT 2014, L 114, s. 1

Appel iværksat den 3. december 2020 af Lico Leasing, S.A.U og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 23. september 2020 i forenede sager T-515/13 RENV og T-718/13 RENV, Kongeriget Spanien m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-658/20 P)

(2021/C 110/14)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Lico Leasing S.A.U og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. (ved advokater J.M. Rodríguez Cárcamo og M.A. Sánchez)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Bankia, SA m.fl. og Aluminios Cortizo, S.A

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom afsagt den 23. september 2020, Spanien m.fl. mod Kommissionen (T-515/13 RENV og T-719/13 RENV, EU:T:2020:434), ophæves i sin helhed.
- Kommissionens afgørelse 2014/200/EU af 17. juli 2013 om Spaniens støtteordning SA.21233 c/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) — Skatteordning for finansielle leasingaftaler, også kendt som den spanske leasingbeskatningsordning, (EUT 2014, L 114, s. 1) annulleres, eller, subsidiært, annulleres påbuddet om tilbagesøgning af støtten.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne afholdt af Lico Leasing, S.A.U., Establecimiento Financiero de Crédito, (herefter »LICO») og Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. (herefter »PYMAR») som led i nærværende appel samt de af LICO og PYMAR afholdte omkostninger som led i den hjemviste sag (sag T-719/13 RENV), appelsagen (sag C-128/16 P) og den oprindelige sag i første instans (sag T-719/13).